

[Himmelstrup.]

Forslagsstillernes Side gav det Udseende af, at de kan faa.

Her er altsaa blevet tilbage dels Forslag om Forlængelse af bestaaende Love, Overførelse til Lovform af hidtidige Finanslovbevillinger og endelig en enkelt Paragraf, hentet fra de tidligere Kriselovforslag.

I det store og hele ser vi med Sympati paa det foreliggende Forslag, og vi ønsker at medvirke til, at der kan komme noget positivt ud af det Forslag, som den højtærede Handelsminister her har forelagt. Hermed være dog naturligvis ikke sagt, at vi i alle Enkeltheder kan acceptere, hvad Ministeren har foreslaaet. Vi vil gerne forhandle med Handelsministeren om Enkeltheder i Lovforslaget.

Jeg skal erkende, at Forhandlingen om en Del af de Ting, hvorom Forhandling vil være nødvendig, bedst føres i det Udvalg, hvortil Lovforslaget sandsynligvis vil blive henvist, og jeg ser ogsaa af den højtærede Handelsministers Forelæggelsestale, at Ministeren selv har henvist til, at en Række Oplysninger, som yderligere skulde gives, rigtigst og bedst kunde gives i det Udvalg, som faar Forslaget til Behandling.

Jeg skal dog gøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til den Opfattelse, som det Parti, jeg tilhører, har vedrørende Enkeltheder i Lovforslaget.

Jeg vil gerne sige om § 2, hvorefter Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til at yde Garanti for Laan, der skal anvendes til forbedret Teknik, til hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, til vel underbyggede Koncentrationer af industrielle Virksomheder, hvortil der altsaa skulde stilles et Beløb af 10 Mill. Kr. til Raadighed, af hvilket Beløb de 5 Mill. skulde kunne anvendes til Opretelse af ny Virksomheder, at en tilsvarende Bestemmelse jo var fremme i Lovforslaget fra Efteraaret 1926, og vi stillede os den Gang velvilligt til Tanken herom, ihvorvel vi mente, at det Beløb, det drejede sig om den Gang — for Hovedsummens Vedkommende det dobbelte af det, som er foreslaaet nu — var større end fornødent, hvorfor vi mente, at det kunde nedsættes noget.

Selve Tanken afviste vi ingenlunde, og det gør vi heller ikke den Dag i Dag, naturligvis ud fra den Betragtning, som vi fra vor Side har hævdet, at Industrien i det hele og store selv skulde kæmpe sig igennem de Vanskeligheder, den var ude for i Deflationsperioden, men at vi, hvis der skulde komme til at foreligge saadanne Vanskeligheder, hvorunder en Haandsrækning kunde

ydes fra Statens Side, naturligvis vilde være villige til at gaa med til, at denne ydedes.

Men det forekommer mig, at man maa holde sig det for Øje, at Foranstaltninger af denne Art maa i væsentlig Grad fremtræde som rene Nødhjælpsforanstaltninger. I al Almindelighed hylder vi jo den Opfattelse, at Tilvejebringelsen af det økonomiske Grundlag for industrielle Virksomheder er en Bankopgave og ogsaa bør forvaltes af Bankerne, og at det offentlige kun skal træde til, naar det ikke af tekniske og økonomiske Grunde er muligt at gennemføre de Planer, som man anser for at være ønskelige at gennemføre, uden denne Form for Støtte fra det offentlige, som der er givet Udtryk for i det foreliggende Lovforslag.

Vi stillede os, som sagt, den Gang velvilligt til de Foranstaltninger, som tænkes iværksat, og det gør vi den Dag i Dag, men vi beder dog samtidig have i Erindring, at Forholdene er anderledes nu, end de var baade i 1926 og 1927. Den Gang var der betydelig Pengeknaphed, og da var Rentefoden høj, nu er der snarere Pengerigelighed, og Rentefoden er relativ lav og maaske yderligere for nedadgaaende. Men alt i alt ser vi paa de Bestemmelser, som foreslaas i § 2 paa en saadan Maade, at vi ingenlunde stiller os afvisende overfor dem, men gerne vil tage dem op til en Drøftelse med den samme Velvillie, som vi tidligere har lagt for Dagen overfor Spørgsmaal af ganske tilsvarende Karakter.

I Lovforslagets § 3 nedsættes de Beløb, der hidtil har været stillet til Raadighed til de saakaldte billige Industri- og Haandværkerlaan. Denne Paragraf er en Afløsning af Loven af 27. Marts 1929, som udløber med Finansaaret 1929—30, i hvilket de sidste 3 Mill. Kr. er stillet til Raadighed. Jeg vil gerne herom rette et Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister.

I den Lov, hvorigennem disse Forhold tidligere har været fastlagt, Loven af 31. Marts 1928, er der stillet forskellige Betingelser for, at saadanne Laan — det gælder baade Laan til Industrivirksomheder og Laan til Haandværkere — overhovedet kunde gives. Hvis Forholdet nu er dette, at § 3 i dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, skal afløse Loven af 31. Marts 1928 og Loven af 27. Marts 1929, er det, jeg gerne vil spørge om, hvorledes den højtærede Handelsminister ser paa de Betingelser, som er opstillet i den førstnævnte Lov, og som altsaa ogsaa gælder for den sidstnævnte, med Hensyn til Op-